

[Poul Møller.]

nedsætter ejendomsskatterne; skatterne skal så betales på anden måde, men det er dog ikke helt ligegyldigt, hvordan de bliver betalt. Det er et problem, der har interesseret mange her i det høje ting tidligere, måske ikke så meget det ærede medlem som andre, at finde ud af, om vi havde en rimelig fordeling af skattebyrden, og det er et spørgsmål, om det er en rimelig fordeling, vi har i dag mellem beskatningen af fast ejendom og beskatningen af indkomst. Er det rimeligt helt at overlade til kommunerne selv at bestemme, hvorledes de vil have dette forhold fastlagt? Det er dog vist således, at ingen her har ønske om, at købstadkommunerne skal have den frihed, som det ærede medlem gør sig til talsmand for at sognekommunerne skal have, at købstadkommunerne skal kunne gå lige så højt op med den faste ejendomsbeskatning som sognekommunerne. Man har dog anerkendt, at det ville være urimeligt, om der her var et sådant fuldstændig frit forhold mellem skat på fast ejendom og indkomstskat.

Må jeg sige til den højtærede minister, at det, vi i forslaget punkt b) gør os til talsmænd for, er at få ændret refusionssystemet mellem stat og kommune, således at de lovbestemte udgifter, som kommunerne ikke har indflydelse på, men som det høje ting har fastsat, skulle kommunerne ikke have noget økonomisk ansvar for, men til gengæld skulle kommunerne — jeg vil gerne sige til den højtærede indenrigsminister, at det er i hvert fald min mening — have friere rådighed og også bære en større del af det økonomiske ansvar med hensyn til de udgifter, de selv er herrer over. (*Afbrydelse*). Det kan vi diskutere, når den højtærede minister kommer med sit lovforslag; det er det, vi gerne vil have ham til.

Jeg mener, det må være noget, som må optage tinget, og som vi må være interesseret i at få et lovforslag frem om. Det er bl. a. det, vi tilsigter med dette forslag til folketingsbeslutning.

Jeg tror også, at man ved et ændret refusionssystem kan spare skatteborgerne for nogle penge, for formålet med at ændre refusionssystemet er bl. a. at nå frem til, at kommunerne får mere direkte interesse i at holde igen på visse udgifter, fordi de selv

skal bære en større part af dem. Derfor kan et ændret refusionssystem føre til nedsættelse af den samlede beskatning ved større tilbageholdenhed fra kommunernes side.

Det er som sagt problemer af denne art, som er motiveringen for, at vi er medforlagsstillere til dette forslag til folketingsbeslutning. Det er et ønske, som vi har hørt vel fra alle partier, om at komme væk fra en forældet ejendomsbeskatning, et forældet skattebyrdesystem, som hviler tungt på mennesker, der har fast ejendom, uden at det egentlig er udtryk for skatteevne, og komme over til et nyt refusionssystem, som i højere grad fritager kommunerne for de udgifter, vi pålægger dem, men til gengæld giver kommunerne ansvaret for de udgifter, de selv frit kan afholde. Det er det, vi gerne vil have undersøgt, og vi beder den høje regering fremsætte lovforslag.

Jeg tror egentlig, at man, inden man afviser det, skulle lade forslaget til folketingsbeslutning gå til en kortvarig udvalgsbehandling. Mon vi så ikke, når vi tænker på alt, hvad der er sagt om ejendomsbeskatning i tidens løb fra Reventlows tid til den højtærede indenrigsminister hr. Søren Olesens, kunne blive enige om i overensstemmelse med fortiden at pålægge den høje regering at fremsætte et sådant lovforslag. Mon den højtærede minister så ikke vil gøre det, således at han kan leve op til de højeste traditioner i dansk historie, leve op til hr. Reventlow?

Kirkegaard: Da jeg læste de korte bemærkninger, hvormed det ærede medlem hr. Thisted Knudsen begrunder det forslag til folketingsbeslutning, som han som ordfører har fremsat, fik jeg det indtryk, at det ærede medlem egentlig ville bane vej for en lovgivning om faste ejendomsskatter, som kunne samle et betydeligt flertal her i tinget, og hvis det er det ærede medlems mening, er jeg ikke uenig med ham. Jeg tror, det ville være godt, om vi kunne nå dertil, men efterhånden begynder jeg at tvivle lidt, for selv om det ærede medlem anmodede om fordomsfri behandling o. s. v., synes jeg, han døde lidt for meget ved de kritiske bemærkninger. Jeg tror ikke, vi når det mål, som det ærede medlem begyndte med at nævne, eller når til sam-